

**UCHWAŁA NR XXXI/230/2022
RADY MIEJSKIEJ W ULANOWIE**

z dnia 23 lutego 2022 r.

w sprawie niedochodzenia należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Na podstawie art. 18 ust.2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1998 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 ze zm.), art. 59a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305 ze zm.) oraz art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1649) w związku z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 424) Rada Miejska w Ulanowie uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia nie dochodzić należności przypadających Gminie Ulanów oraz jego jednostkom organizacyjnym z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, jeżeli wysokość świadczenia pieniężnego wynikającego z transakcji handlowej jest mniejsza lub równa równowartości **40 EURO** ustalonej przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne.

§ 2. Uchwałę stosuje się do należności z tytułu rekompensat przysługujących od transakcji handlowych zawartych począwszy od dnia 1 stycznia 2022 r.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Ulanowie

mgr Waclaw Piędel

Uzasadnienie

Zgodnie z art.59a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może, w drodze uchwały, postanowić o niedochodzeniu należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – jeżeli jej kwota jest równa świadczeniu pieniężnemu w rozumieniu tej ustawy albo większa od tego świadczenia. Znowelizowany przepis wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Wysokość rekompensaty wynikająca z art. 10 ust. 1 wynosi 40 euro, a jej równowartość ustalana jest przy zastosowaniu średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne. Wierzyciel nabywa prawo do rekompensaty od dłużnika w przypadku niedotrzymania przez niego terminu zapłaty określonego w umowie. Uprawnienie do uzyskania rekompensaty w wysokości równowartości kwoty 40 euro – gdy wartość świadczenia pieniężnego nie przekracza 5.000 zł, przysługuje od każdej niezapłaconej w terminie należności lub jej części niezależnie od jej wysokości. Zdarzają się sytuacje, że równowartość należności z tytułu rekompensaty jest równa albo nawet większa od należności głównej.

W takich przypadkach żądanie rekompensaty postrzegane jest jako działanie zbyt restrykcyjne. Zapisy uchwały dopuszczają nieegzekwowanie kwoty rekompensaty z tytułu nie uiszczenia w terminie należności wynikających z zawartych umów, jeżeli wartość rekompensaty jest równa lub wyższa od kwoty niezapłaconej należności.

Mając powyższe na uwadze podjęcie uchwały jest zasadne.